Kâr Dağıtmama İptali ve Alacak

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	26.03.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/4797	2026/1727	TTK 408/2-d, TTK 507, TTK 445, SPKn 19, HMK 373/1

ÖZET

Kâr dağıtmama kararı iptal edilip kesinleşen pay sahibinin kâr payı alacağı davasında Yargıtay, kâr payının ancak genel kurulun dağıtım kararıyla doğacağını, iptalin tek başına alacak doğurmadığını belirterek tahsile hükmeden kararı bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kar-dagitmama-karari-iptali-kar-payi-alacagi-2026-1727/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/4797 E. , 2026/1727 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/993 Esas, 2025/1251 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Samsun Asliye Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2021/341 E., 2023/737 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı şirket vekili ile davalı şirket vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

1.Davacı şirket vekili dava dilekçesinde; davacıların, 2011 faaliyet yılı itibariyle ... A.Ş.'ne paydaş konumunda bulunduklarını, davacıların 50.000.000 TL sermaye artırımı sonrası 70.000.000 TL sermayeli davalı şirketteki paylarının ayrı ayrı 297.619,04 TL (sermaye artırımı sonrası 416.666,06 TL) sermaye ile yaklaşık olarak toplam 1,19 oranında olduğunu, 2011 faaliyet yılı itibariyle yürürlükte olan 2499 sayılı Eski Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca davalı şirketin anılan Kanun hükümlerine tabii olduğunu, davalı şirketin 31.05.2012 tarihinde gerçekleştirilen olağan genel kurul toplantısında kâr payının kısıtlanabilmesi için aranan haklı neden unsuru olmaksızın paydaşlara kâr payı dağıtmama kararı aldığını, davacıların söz konusu genel kurul toplantısında alınan kararlara muhalefet şerhi işleyerek İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesinde genel kurul kararının iptali davası açtığını, davacılar lehine verilen kararın onandığını, verilen kararın taleple bağlılık ilkesi kapsamında sadece genel kurul kararının iptaline yönelik olduğu için kâr payının tespitine ve dağıtılmasına ilişkin karar verilmediğini, onama kararı sonrası davalı tarafa 03.03.2021 tarihinde mahkeme ilamının infazı talebini içeren ihtarname keşide edildiğini ancak bu girişimin semeresiz kaldığını ileri sürerek davacıların davalı şirkette 1,19'luk payına isabet eden 158.038,64 TL tutarındaki kâr payı alacağının (fazlaya ilişkin talep ve ıslah hakkı saklı kalmak kaydıyla) 2011 yılı bilançosunun hazırlandığı tarihten hesaplanacak yasal faizi ile birlikte tespitine ve davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

2.Davacı ... vekili 08.04.2022 tarihli dilekçesi ile dava konusu iddia ve taleplerinden feragat ettiklerini belirtip feragat beyanı doğrultusunda hüküm kurulmasını talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı, yasal süresinde cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davanın 2011 yılına ilişkin kâr payı alacağının tahsili istemine ilişkin olduğu, genel kurulun 2011 yılına ilişkin kârın dağıtılmamasına ilişkin 31.05.2012 tarihli genel kurul gündeminin 7. maddesine ilişkin kararının İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2017/176 E., 2018/604 K. sayılı kararı ile iptal edildiği, kararın 08.10.2020 tarihli onama kararı ile kesinleştiği, kâr dağıtılmamasına ilişkin kararın iptali ile birlikte davacı açısından kâr payının alacak hakkına dönüştüğünün kabulü gerektiği, bilirkişi raporunun hüküm kurmaya ve denetime elverişli olduğu, davacının payına göre 171.445,29 TL'lik 2011 yılı bilançosuna ilişkin kârın davacıya verilmesi gerektiği, ayrıca davacı tarafın 2011 yılı net dönem kârının taraflarına ödenmesine ilişkin ihtarnamenin davalı tarafa 05.03.2021 tarihinde tebliğ edildiği, davalıya üç iş günü süre verildiği, davalının 11.03.2021 tarihi itibariyle temerrüde düştüğü, bu itibarla temerrüt tarihi ve dava tarihi arasında talep gibi yasal faiz üzerinden hesaplanan 3.171,74 TL'nin davalıdan tahsiline karar vermek gerektiği kanısına varıldığı gerekçesiyle davacı ... yönünden açılan davanın feragat nedeni ile reddine, davacı .... San. ve .... Şti. yönünden açılan davanın kısmen kabul kısmen reddi ile 171.445,29 TL kâr payı alacağı ve 3.171,74 TL faiz olmak üzere toplam 174.617,03 TL'nin davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiş, hüküm, davacı şirket vekili ve davalı şirket vekili tarafından istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile anonim şirkette kâr payı dağıtılmasının genel kurulun devredilemez yetkileri arasında kaldığı, davacıların 31.05.2012 tarihinde yapılan genel kurul toplantısında kâr payı dağıtılmamasına ilişkin kararın iptali yönünden açtıkları, davanın kabulüne karar verildiği, ilgili kararın Yargıtay incelemesinden geçerek kesinleştiği, davacı tarafça davalı şirkete 03.03.2021 tarihinde kâr payının ödenmesi yönünde ihtarname gönderildiği, yapılan ihtarnameye rağmen ödeme yapılmamış olması sebebiyle işbu davanın açıldığı, yerel mahkemece davacının kâr payının alacak hakkına dönüştüğüne yönelik değerlendirmesinde isabetsizlik bulunmadığı, dosyaya kazandırılan 23.01.2023 tarihli bilirkişi raporunun denetime açık ve hüküm kurmaya elverişli olduğu, talebe konu dönem göz önünde bulundurulduğunda yasal defterlere göre hazırlanan finansal tablolar dikkate alınarak hesap yapılmasında isabetsizlik bulunmadığı, ilgili bilirkişi raporu kâr payı hesabı yönünden isabetli ise de faiz hesabı yönünden isabetli olmadığı, genel kurul kararının iptaline ilişkin kararın kesinleşmesinden sonra davacı tarafından davalıya noter ihtarı gönderilerek üç günlük süre tanınmış olması sebebiyle faiz başlangıç tarihinin üç günlük sürenin tamamlandığı tarih olarak belirlenmesinde isabetsizlik bulunmadığı, Mahkemece re'sen yapılan faiz hesabının isabetli görüldüğü, verilen kararın usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle taraf vekillerinin istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davacı şirket vekili ve davalı şirket vekili tarafından temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, anonim şirket kâr payı alacağı istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1.Anonim şirket kâr payı alacağı, şirketin dönem sonunda elde ettiği net kârdan (yedek akçeler düşüldükten sonra kalan tutardan) pay sahibinin hissesi oranında talep edebileceği mali bir haktır. Ortaklar, şirkete ekonomik menfaat elde etmek amacıyla katılmıştır. Sermayeye katılmalarının kâr payı ile ödüllendirilmesini beklemektedirler. Bu alacak, şirket genel kurulunun kâr dağıtım kararı alması şartına bağlı bir haktır. Dolayısıyla kâr payı alacağının doğması için şirketin faaliyet dönemi sonunda net kâr elde etmesi ve şirket genel kurulunun kârın dağıtılması yönünde bir karar alması gerekmektedir. Kâr payı alacağı hakkı, genel kurul tarafından alınmış bir dağıtım kararına bağlı olarak elde edilmiş olacaktır. Genel kurul tarafından alınmış bir karar olmaksızın, ortakların şirketten kâr payı talebinde bulunması mümkün değildir.
6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun (TTK) 408/2(d) fıkrasında finansal tablolara, yönetim kurulunun yıllık raporuna, yıllık kâr üzerinde tasarrufa, kâr payları ile kazanç paylarının belirlenmesine, yedek akçenin sermayeye veya dağıtılacak kâra katılması dâhil kullanılmasına dair kararların alınmasının genel kurulun devredilemez yetkilerinden olduğu düzenlenmiştir.

Bu durumda, kâr payı dağıtımı konusunda tek yetkili organın şirket genel kurulu olduğu, bu yetkinin devredilemez olduğu, şirketin kâr elde etmiş olmasının ortaklara doğrudan kâr payı talep etme yetkisi vermeyeceği, kâr payı dağıtılabilmesi için öncelikle ortaklara kâr payı dağıtılması yönünde şirket genel kurulunca bir kararın alınması gerektiği, kâr payının, genel kurulda verilen dağıtım

kararından sonra ortaklarca talep edilebilir hale geleceği, başka bir ifadeyle genel kurulda kâr payı dağıtımına ilişkin karar alınmadığı müddetçe kâr payı dağıtımının yapılmasının mümkün olmadığı halde ve kâr dağıtımına ilişkin olarak davalı şirket genel kurulunda alınmış bir karar bulunmamasına rağmen, davalı şirketin 2011 yılına ilişkin kârın dağıtılmamasına ilişkin 31.05.2012 tarihli genel kurul gündeminin 7. maddesine ilişkin kararının iptali ile birlikte davacı açısından kâr payının alacak hakkına dönüştüğü gerekçesiyle tespit edilen kâr payının davalıdan tahsiline karar verilmesi doğru olmayıp, bozmayı gerektirmiştir.

2.Bozma sebep ve şekline, göre davacı şirket vekilinin temyiz itirazlarının incelenmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle, davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen karara yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULARAK KALDIRILMASINA, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacı şirket vekilinin temyiz itirazlarının incelenmesine yer olmadığına, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 373/1 hükmü uyarınca dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harçlarının istekleri halinde ilgililere iadesine, 26.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.